

Indehaveren overfor Trassaten, risikerer denne i Almindelighed ikke at komme ud for beklagelige Følger, hvis han frivilligt imødekommer en Tilbagekaldelsesordre.

Alle disse forskellige Systemer blev forsvarede fra den ene og den anden Side under Konferencens Diskussioner, og der blev endogsaa foreslaaet fuldstændig nye Bestemmelser vedrørende Emnet.

89. Det var aabenbart umuligt at naa til fuldstændig Ensartethed paa dette Punkt indenfor de forskellige Lovgivninger. Grunden hertil var, at adskillige af de her omhandlede Spørgsmaal var nøje knyttede til den almindelige Lovgivning. Konferencen besluttede dog i den ensartede Lov at udtale det Princip, at en Check ikke kan tilbagekaldes inden Forevisningsfristens Udløb, men kun efter Udløbet af denne. Endvidere foreslog man udtrykkelig at optage i den ensartede Lov en saaledes affattet Artikel:

»En Check til en bestemt Person eller til Ordre, der sendes direkte til Trassaten med Anmodning om at overgive eller betale Beløbet til rette Vedkommende, kan tilbagekaldes paa Betingelse af, at Tilbagekaldelses-Erklæring naar til Trassaten, forinden Checken er overgivet eller betalt til rette vedkommende.«

Denne Bestemmelse blev imidlertid anset overflødig i den ensartede Lov, idet enhver af de høje kontraherende Parter beholder Ret til at ordne dette Spørgsmaal ved særlig Bestemmelse i deres nationale Lov, da dette Spørgsmaal snarere vedrører den almindelige Lovgivnings Principper.

90. Man foreslog at træffe Bestemmelser om den Fremgangsmaade, der skulde følges ved Checkens Tab eller Tyveri. Man gjorde gældende, at Trassaten eller en Indehaver i et saadant Tilfælde maatte være bemyndiget til at modsætte sig Betaling ved at standse Checken, indtil Spørgsmaalet havde fundet sin Afgørelse ved hurtig Retsfølgning.

De Afvigelser, der eksisterede paa det processuelle Omraade, blev imidlertid anset som udelukkende Ensartethed paa disse Punkter.

91. Man foreslog ogsaa at ordne Spørgsmaalet om Virkningerne af Trassentens Fallit, men Konferencen mente, at man ikke i Lovgivningen om Checks burde trænge ind i Spørgsmaal, der vedrørte Fallit-Lovgivningens Omraade.

92. Nærværende Artikels 2. Stykke gengiver 3. Stykke i Art. 17 i Haag-Resolutionerne med nogle rent formelle Ændringer.

93. Under Hensyn til de ovenfor angivne Forskelligheder indenfor Lovgivnings-Systemerne angaaende Spørgsmaalet om Checkens Tilbagekaldelse blev det anset for nødvendigt at overlade de høje kontraherende Parter deres fulde Frihed paa dette Omraade, og følgende Forbehold blev med Henblik herpaa optaget i Art. 16, Bilag II.:

(se Bilag A. II. Sp. 4941).

Art. 33.

94. Denne Artikel genfindes i Haag-Resolutionerne saavel som i Eksperternes Udkast (Art. 16), men den ensartede Veksellov indeholder ingen tilsvarende Bestemmelse. Paa Konferencen blev den Omstændighed, at dette kunde benyttes til en falsk Slutning e contrario fra den ensartede Veksellov anført for at slette den paagældende Artikel. Tanken om at udlette Artiklen blev ogsaa støttet med den Motivering, at dette Emne i Almindelighed burde lades udenfor den ensartede Checklov i Overensstemmelse med det, som var Tilfældet for Veksellovens Vedkommende. Andre Delegationer mente dog, at praktiske Grunde talte for Optagelsen af en særlig Bestemmelse angaaende dette Punkt i den ens-